

«Danmark-Ekspeditionens» Hjemkomst.

Den 5. August bragte den norske Sælfanger „Havfruen“ over Aalesund Efterretning om, at „Danmark-Ekspeditionen“, hvis Skib „Danmark“ laa i „Danmarks Havn“ paa Sydkysten af Germania Land, havde endt sine Undersøgelser, der var fuldførte efter det forud lagte Program¹⁾. Desværre bragtes tillige det sørgelige Budskab, at de indvundne store Resultater havde kostet flere af Ekspeditionens Deltagere Livet. Med de norske Fangstmænd „Vesterisen“ og „Sjøblomsten“ fulgte medio August yderligere Meddelelse om, at Lederen L. Mylius Erichsen, Premierløjtnant Høeg Hagen og Grønlænderen, Kateket Jørgen Brønlund var døde af Sult og Udmattelse paa Hjemrejsen fra en Slæderejse Nord fra til Ekspeditionens Skibs Overvintringsplads i Danmarks Havn. Kort efter indtraf officiel Rapport fra Ekspeditionens Næstkommanderende Prmlt. A. Trolle, der havde overtaget Ledelsen, hvori den triste Efterretning om de tre ovennævnte Mænds tragiske Skæbne bekræftedes. Høeg Hagen var død den 15. November, Mylius Erichsen den 25. November og Jørgen Brønlund antagelig inden

¹⁾ Planen over Ekspeditionen. Se Geogr. Tidsskrift 18. Bd. S. 195: „Plan til en dansk Skibs- og Slædeekspedition til Grønlands Nordostkyst af L. Mylius Erichsen“.

Novembers Udgang 1907. Alt efter de hos Jørgen Brønlund, hvis Lig var fundet, beroende Dagbogsop-tegnelser.

Saasnart Skibet „Danmark“'s Ankomst til Bergen blev meddelt til København, afsendte „Det kongelige danske geografiske Selskab“ et Lykønskings og Kondolencetelegram til Ekspeditionen, hvorfor dens Fører Prmlt. A. Trolle paa Ekspeditionens Vegne bragte Selskabet en telegrafisk Tak.

Den 22. August om Aftenen ankom Ekspeditionens Skib til Kjøbenhavn, hvor den den 23. blev modtaget officielt af den til Ekspeditionens Udførelse nedsatte Kommission, og paa Tolbodkajen af en betydelig Menneskemængde, der bragte de Hjemvendende store Ovationer. Den 23. August Kl. 3. Em. afholdtes i Universitetets Festsal en Mindefest i Anledning af Ekspeditionens Hjemkomst, hvilken overværedes af Deres Majestæter Kongen og Dronningen, flere Medlemmer af Kongehuset og Repræsentanter for videnskabelige Institutioner og Marinen. Ved Mindefesten talte Universitetets Rektor Professor Eug. Warming og Provst Fenger. Den 24. August gav Hs. Excellence Konseilspræsident J. C. Christensen en Middag paa den kgl. Skydebane til Ære for den hjemvendende Danmark-Ekspedition.

Summarisk Oversigt

over «Danmark»-Ekspeditionens Forløb og Arbejder.

Ved Premierløjtnant i Marinen **A. Trolle.**

„Danmark“-Ekspeditionen blev udrustet af den danske Stat og private Bidragydere i Danmark i Forsommeren 1906. Planen til Ekspeditionen lagdes af nu afdøde L. Mylius Erichsen, og Ekspeditionens Opgave var efter denne videnskabeligt at undersøge den indtil da uundersøgte Del af Grønlands N. O. Kyst fra 77°

N. Brd. til de af den amerikanske Opdagelsesrejsende Rob. E. Peary byggede Varder paa Grønlands N. Kyst, c. 82° N. Brd., og Peary Lands Østside, c. 83° N. Brd. og tage det eventuelt nyopdagede Land i Besiddelse for den danske Stat.

Forinden Afrejsen overtog Hs. Maj. Kongen Pro-

tektoratet over Ekspeditionen, hvis Rederikomit  be-
stod af:

Grosserer Konsul S. Henius	}	for de private
— — V. Glückstadt		
og Kommandør G. F. Holm	}	af Marineministeriet
Kaptajn G. C. Amtrup		
		tilforordnet.

Ekspeditionens Skib var en Skruebark paa 242,33
Reg. Tons (Netto), indkøbt i Tønsberg og døbt „Dan-
mark“. Der medf rtes Proviant for 3 Aar, Sl demate-
riel, Motorbaade, moderne videnskabelig Udr stning
samt 41 grønlandske Hunde.

Oprejsen.

Efter at Godset var omstuvet under et Ophold i
Frederikshavn, blev Trangisvaag paa Færøerne anløbet
d. 12. Juli.

Her stødte 3 nye Deltagere til Ekspeditionen, nem-
lig Kateket Jørgen Brønlund, Fanger Tobias Gabrielsen
og Kivfak Hendrik Olsen, alle fra Vestgrønland.

Desuden kom her 69 Hunde samt det i Grønland
indkøbte Skindt j ombord.

Rejsen fortsattes til Eskefjord paa  st-Island,
hvilken Havn blev anløbet i Dagene 18.—21. Juli.

Vejret var uroligt og blæsende paa Overrejsen, og
med den lidet s vante Besætning førtes smaa Sejl og
navigeredes forsigtigt.

Paa Eskefjord fyldtes Kul, og en Del Gods toges
ombord.

Jan Mayen paseredes d. 27. Juli, og med vedhol-
dende Taage holdtes N. O.-lig Kurs indtil c. 74¹/₂°
N. Brd. og 3° V. Lgd.

Vi holdt ind i Isen, der dette Aar var meget
svær, og kom fast et Par Gange paa Vejen, men
kom atter fri. Sejladsen gennem Drivisen — en Str k-
ning paa c. 200 Kilometer — varede 13 Dage (1.—13.
August).

En Række hydrografiske Undersøgelser og Plank-
tonindsamlinger foretoges, ligesom Loddet stadig holdtes
gaaende, og der blev udkastet Str mflasker. Desuden
blev der malet og tegnet Skitser af Isen og Landet. De
meteorologiske Terminsafl sninger paabegyndtes, og
Meteorologen begyndte sine indgaaende Iagttagelser over
Luftspejlingsf nomenerne.

Den 13. August naaedes ind til Land paa Kolde-
wey en paa 76° 20' N. Brd. og 18¹/₂° V. Lgd. Her
gjordes Landgang, det danske Flag udfoldedes, og en
Varde blev bygget, i hvilken Beretning nedlagdes.

Kursen sattes videre mod Nord i nogenlunde pas-
sabelt Kystvand. Den 14. August foretoges fra Motor-

baad Oplodning og Undersøgelser af Havneforhold i
Sundene ved K. Bismarck.

Efter at flere egnede Skibshavne var blevne fore-
fundne, blev derefter Kursen sat videre mod Nord, ind-
til der mødtes svær Drivis paa c. 77¹/₂° N. Brd. og
18¹/₂° V. Lgd. ved Orleans en.

Da det i Planen nordligst tænkte Maal for Skibet
nu var naaet, vendte Skibet tilbage efter paa det nord-
ligst egnede Sted at have landsat et stort Depot — ved
Kap Marie Valdemar paa 77¹/₄° N. Brd. Der landsattes
desuden et Kartograferingshold til Kartografering af det
omkring Depotet værende Terræn. Den paaet nkte
Station A blev overflødig. Derefter søgtes Vinter-
havn i en lille Bugt med Aabning mod Syd, belig-
gende c. 7 Kilometer V. for K. Bismarck paa 76°
46' N. Brd. og 18° 37' V. Lgd. Skibet lagdes her i
Wirefort jning til Land med Agterenden mod Nord og
begge Ankrene ude mod Syd.

Medens med det samme Godset blev ilandbragt,
og Husene blev byggede i Land, foretoges en Rejse i
videnskabeligt  jemed af Naturforskerne og en Karto-
graf ind i Dove Bugt og de indre Fjorde. Formaalet
med Rejsen var tillige om muligt at gøre Jagt paa
Hvalrosser til Hundefoder.

Det lykkedes at faa 13 Hvalrosser samt nogle
Moskusokser, saaledes at der blev tilstrækkeligt Foder
til Hundene til Foraarsrejserne.

Vinteren 1906—07.

Den første nordgaaende Slæderejse fandt Sted paa
Efteraarsislaget i 1906. Efter at Hundene var blevne
tilkorte et Par Dage, skete Afrejsen fra Skibet den 1.
Oktober med 10 Slæder.

Baade Mennesker og Hunde naaede hurtigt at blive
trænede.

Rejsen blev ledet af Mylius Erichsen, og Resul-
tatet blev det, at et stort Depot til Støtte for Foraars-
sl derejserne, Nordre Depot, udlagdes paa 78° 13'
N. Brd. Desuden kortlagdes Strækningen 78°—78° 13'
N. Brd., og Bugten imellem K. Marie Valdemar og K.
Amelie.

Samme Efteraar og langt ind i M rketiden fore-
toges Hundesl derejser med forskellige Formaal; Hoved-
vægten blev lagt paa det kartografiske. Der blev
foretaget Rejser indefter mod Indlandsisen og Syd paa
rundt Koldewey erne for at kortlægge disse Strækninger.

Saa vel Geologen, Botanikeren, Zoologerne, Etno-
grafen og Hydrografen fik dog Lejlighed til at foretage
orienterende Undersøgelser i det nærmest omkringlig-
gende Terræn.

Meteorologen havde straks indrettet en fuldstændig meteorologisk Observationsstation i Land med Termins-aflæsninger 3 Gange i Døgnet. Desuden foretoges for første Gang paa arktiske Ekspeditioner regelmæssige Drage- og Ballonopstigninger til Registrering af For-

hed, der blev ikke længere Ophold ved Stationen end nødvendigt, for at Hundene kunde hvile ud og komme til Kræfter.

Saalænge der var Hvalroskød i Behold, fodredes Hundene med dette; det var det mest hensigtsmæssige

Koch. B. Thostrup. Freuchen. Wegener. Lundager. Lindhardt. G. Thostrup. Jærner. Ch. Poulsen Friis. Jensen.
Bistrup. P. Hansen. Ring. Hagerup. Bertelsen. Weinschenck. Koefoed.
Knud Christiansen. Hoeg-Hagen. Manniche. Trolle. Mylius-Erichsen. Johansen.

Gundahl-Knudsen, Jørgen Brønlund, Tobias Gabrielsen og Hendrik Olsen mangler.

holdene i de højere Luftlag; — under normale Forhold foretoges 10 Opstigninger pr. Maaned.

Desuden gjordes lagtagelser over de luftelektriske og magnetiske Forhold.

Ved Hjælp af samtidige Maalinger af Luftens Spændingsforskel og Ledningsevne bestemtes den vertikale Strøm.

Det blev muligt at holde alle disse videnskabelige Undersøgelser i Gang samtidig med Rejserne derved, at alle hjemmевærende ydede deres Assistance.

Iøvrigt var alle Slæderne ude at rejse til Stadig-

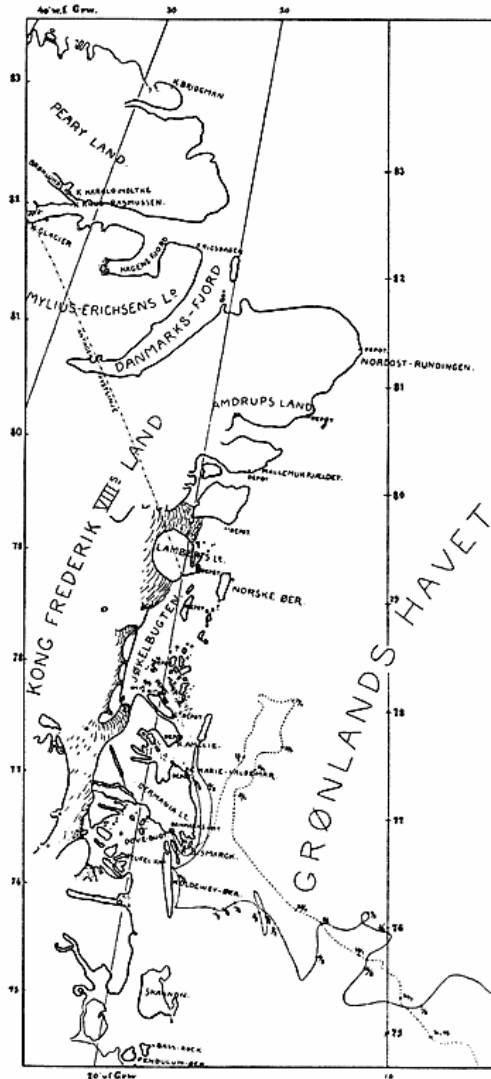
Foder for disse. Patentfoderet (en Blanding af Hvalrosmel og Talg) syntes Hundene ikke om, og paa længere Rejser tabte de efter en halv Snes Dages Forløb Kræfterne, dersom de ikke fik Kødernæring.

Regelmæssige Tidevandsobservationer paabegyndtes og holdtes i Gang hele Døgnet rundt Vinteren igennem.

Fra 13. November til 4. December 1906 foretoges en Slæderejse c. 300 Kilometer mod Syd til Depoterne ved Shannonøen og Bass Rock, samt en Rejse til Pendulumøen for i Germania Havn at bestemme de magnetiske Elementer. Denne Rejse fik sin Betydning ved

den samtidige Registrering af Deklinationen ved Danmarks Havn.

Der blev ikke som paatænkt bygget en Varde paa

Flygtig Kortskitse over de af „Danmark“-Ekspeditionen berejste Egne. De berejste Strækninger er angivne ved en kraftigt optrukken Kontur. — Skibets Rute 1906. - - - - - Skibets Rute 1908.

Med Hensyn til Navneanbringelsen bemærkes, at kun de for Forstaelsen af denne officielle Rapport nødvendige Navne er medtagne. En Del Navne, bl. a. fra Hertugen af Orleans Ekspedition i 1905, findes derfor ikke paa dette foreløbige Kort.

Shannonøen, fordi aabent Vand hindrede Adgangen. I Stedet derfor byggedes en Varde og deponeredes en Beretning ved Depotet paa Bass Rock.

I Løbet af Vinteren foretoges Rejser i hydrogra-

fisk og zoologisk Øjemed, idet der dels blev hugget Huller i Isen og dels foretoges Undersøgelser gennem Tidevandsrevner. Desuden foretoges flere Rejser for at skaffe Jagtudbytte. I Slutningen af Januar paabegyndtes Depotudlægningsrejserne mod Nord. Disse Rejser skete under meget vanskelige Forhold og blev i længere Perioder afbrudte af Storm og Snefog. Temperaturen var i denne Tid omkring $\div 40^{\circ}$ C. med en enkelt Temperaturstigning i Januar Maaned, hvor Temperaturen blev omkring $\div 4^{\circ}$.

Den 28. Marts 1907 startedes den store nord-gaaende Slæderejse, 10 Slæder i 4 Hold med 88 Hunde under samlet Ledelse af Mylius Erichsen.

4. Hold kom tilbage den 14. Maj efter at have kortlagt Strækningen mellem $80^{\circ} 13' N.$ Br. og Skibshavnen langs den yderste Ørække.

3. Hold kom tilbage den 31. Maj efter at have kortlagt Strækningen mellem $80^{\circ} 40' N.$ og Skibshavnen langs Kysten.

2. Hold kom tilbage den 23. Juni efter at have kortlagt Kysten indtil K. Bridgemann paa $83\frac{1}{2}^{\circ} N.$ Br. og have passeret Pearys Varde paa Peary Landets Østside (omtr. $83^{\circ} N.$ Br.).

Denne Rejse er blandt de længste Slæderejser i den arktiske Forskning. Den tilbagelagte Vej længde er c. 2000 Kilometer.

Den nyberejste Kyststrækning blev taget i Besiddelse for den danske Stat, og Landet blev kaldt Kong Frederik VIII's Land.

Talrige Jagttagelser blev gjorte med Hensyn til det ukendte Lands Naturforhold, og trods Transportvanskelighederne lykkedes det at hjembringe flere Indsamlinger.

1. Hold (Mylius Erichsen) havde den 27. Maj været sammen med 2. Hold ved K. Rigsdagen.

Efter nogen Omfordeling af Provianten skiltes de to Hold, idet 1. Hold gik mod Vest i Peary-Kanalen, medens 2. Hold gik til Stationen.

1. Hold kom ikke tilbage til Stationen. Som det senere viste sig, var de blevne opholdte af deres Kortlægningsarbejder mod Nord og tvungne til at oversomme deroppe i Danmarksfjorden.

Medens disse Rejser foretoges, gennemførtes fra Stationen en Trækslæderejse af 12 Mand med 3 Slæder i Tidsrummet 8. April til 1. Maj. Under denne blev Depotet udlagt til Støtte for de hjemvendende Slædehold indtil en Afstand af 164 Kilometer fra Stationen.

Desuden hjembragtes fra Orleansøen en Beretning, der var lagt i en Varde af Løjtnant Bergendahl paa Hertugen af Orleans Ekspedition.

Fra 6. Maj til 22. Juni foretoges en længere Trækslæderejse for at gøre geologiske Undersøgelser i Egnen omkring Dove Bugt.

Desuden foretoges flere kortere Rejser med zoologiske, botaniske og hydrografiske Undersøgelser som Formaal.

Et Hold eftersøgte og fandt den af Koldewey og Payer fra Germaniaekspeditionen i 1870 paa 77° N. Br. byggede Varde og den deri nedlagte Beretning.

Sommeren 1907.

Denne karakteriseres som Helhed som ugunstig. Isen brød sent op (i August) og Fjordene frøs straks efter til igen.

Hovedvægten blev lagt paa Jagten for at skaffe Foder til Hundene til de kommende Efteraarsrejser. Et Hold paa fem Mand trak Amdrupbaaden over Isen til Hvalrosodden (den Odde, paa hvilken der i 1906 var skudt 13 Hvalrosser).

Paa Grund af de ugunstige Naturforhold lykkedes det kun at faa 7 Hvalrosser.

Naturforskerne foretog til Stadighed deres Iagttagelser, og flere korte Baadture med videnskabelige (navnlig zoologiske og hydrografiske Undersøgelser som Formaal) fandt Sted. Motorbaadene viste sig meget hensigtsmæssige.

Vinteren 1907—08.

Den 22. September rejste 6 Slæder mod Nord for at undsætte 1. Slædehold. Den 18. Oktober ankom 3 af Slæderne. Føret havde været overordentlig tungt. De var naaede til 79° 8' N. Br.

Den 2. November ankom de 3 sidste Slæder. De havde naaet 80° 13' (Malleukfjældet), hvor de havde mødt aabent Vand. De havde intet Spor set af det borteblevne Slædehold. Rejsen havde været meget besværlig. 6 Hunde døde af Overanstrengelse.

Den 13.—23. November foretoges en Rejse til 78° for at supplere Depoterne, saaledes at de var tilstrækkelig forsynede til at sikre 1. Slædehold Retræten saavel med som uden Hunde i Behold.

Den 25. November 1907 til 23. Januar 1908 foretoges af 5 Slæder en Rejse til Depotterne paa Shannon og Bass Rock for at tælle disse op samt for at hente noget Hundefoder, der fandtes i disse.

I Løbet af Efteraaret var foretaget talrige mindre Rejser i videnskabeligt Øjemed.

Et Hus var bygget i Pustervig c. 80 Kilometer V. fra Stationen. Automobilens havde her paa den blanke Efteraarsis gjort nogen Nytte, idet den havde transporteret Materialer ind.

Her oprettedes den 1. November en ny meteorologisk Station, som i Forbindelse med den allerede oprettede holdtes i Gang indtil Juni 1908.

Saa snart der kom Sne paa Isen, viste Automobilens sig at være ubrugelig, idet den kørte fast.

I Januar og Februar foretoges flere Rejser ind til Stationen i Pustervig. Nogle hvide Ulve forfulgte Slæderne, men blev nedlagte.

I Løbet af Vinteren maatte 24 Hunde skydes paa Grund af Mangel paa Hundefoder.

Den 10. Marts rejste to Slæder mod Nord for at finde Spor efter 1. Slædehold. De skulde eventuelt fortsætte gennem Peary-Kanalen og vende hjem gennem Smith Sund.

Den 26. Marts vendte de tilbage med den triste Efterretning, at 1. Slædehold var omkommet. De medbragte Brønlunds Dagbog med den korte mandigt resignerende Rapport og Høeg Hagens Kortskitser.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa Katastrofens Aarsager. En nærmere Redegørelse heraf findes i min officielle Rapport, som er offentliggjort.

Jeg skal kun ganske kort rekapitulere, at Hovedaarsagerne var følgende:

1. Rejsens forøgede Længde, idet Kysten gik langt længere mod Øst end antaget.
2. De lange Omveje, der foraarsagedes af de talrige Indbugtninger og dybe Indskæringer i Kysten.
3. Det ringe Jagtudbytte.

Mylius Erichsen, Ekspeditionens Chef, og hans to kække Ledsagere Premierløjtnant Høeg-Hagen og Kateket Jørgen Brønlund var døde.

De var døde som Mænd under Udfoldelsen af Kraft og Mod til det sidste for at bevare for os og for Verden de værdifulde Resultater af deres Arbejder.

Vi sørgede over deres triste Skæbne, men vi var stolte over deres Bedrift.

Sommeren 1908.

Denne maa i Modsætning til Sommeren 1907 karakteriseres som gunstig, med et meget tidligt Opbrud af Isen.

Der foretoges allerede i Februar og Marts Rejser ind til Indlandsisen og ind paa denne, desuden var foretaget Rejser, under hvilke Maalinger af Sne- og Is-tykkelse samt Lodninger var blevne gjorte.

Disse Rejser fortsattes nu, medens Skibsbesætningen tilriggede Skibet.

Fra 15. April til 24. Maj foretoges en Rejse helt ind i Bunden af Ardencaple Inlet, dels for at kort-

lægge disse ukendte Fjordforgreninger, dels og hovedsagelig med geologiske Undersøgelser som Formaal.

Desuden foretoges fra 24. April til 5. Juni en Trækslæderejse ind paa Indlandsisen til Undersøgelse af dennes Randzone og af et stort Nuna Land, hvis Yderkyst laa c. 50 Kilometer indenfor Indlandsisens Rand.

Malerne rejste paa Studierejse til Teufelkap, Etnografen rejste Kysten rundt, samlede af de talrige Mindesmærker fra tidligere Beboelse af Eskimoer, og optog Kort over Bopladserne. Ornitologen og Botanikeren boede i deres Telte i det Terræn, der særlig gjordes til Genstand for Undersøgelse i Germania Land. Zoologen foretog Skrabninger, Hydrografen gjorde Undersøgelser i nogle store Søer, hvor ejendommelige Forhold forefandtes, og Kartograferne kortlagde Landet Syd for og omkring Teufelkap.

Den 10. Juli kom Skipperne fra de norske Fangstskibe „Vesterisen“, „Sjæblomsten“ og „Havfruen“ ombord med Post fra Danmark.

Den 18. Juli kom det sidste Parti ombord, bestaaende af Videnskabsmænd, der havde gjort Jagttagelser i Terrænet omkring Hvalrosodden. De kom frem ved Hjælp af Amstrupbaaden, som dels slæbtes over Isen, dels færgedes frem i Vaagerne.

Den 20. Juli byggedes en Mindevarde for Mylius Erichsen, Høeg-Hagen og Brønlund.

Den 21. Juli oprettedes et Depot i Danmarks Havn med Forsyninger for 3 Mand i et Aar.

Samme Dag skete Afrejsen.

Hjemrejsen.

Paa Grund af de usædvanlig gunstige Isforhold sættes Kursen mod Nord, idet Kulbeholdningen var saa stor, at den tillod os at gøre nogle interessante zoologiske og hydrografiske Undersøgelser paa disse nordlige Breddegrader og paa Steder, hvor Isen under almindelige Forhold forhindrede saadanne Undersøgelser.

Der blev trawlet og skrabet og hentet Vandprøver, ligesom der blev taget saavel horisontale som vertikale Planktontisk.

I stadig Taage holdtes ud gennem Isen, der som Helhed var betydelig mindre svær end i 1906.

Den 31. Juli brød vi gennem den yderste Iskant paa omtrent samme Bredder, som vi kom ind.

Kedelhavari og Modvind tvang os ind til Bergen.

Herfra bugseredes „Danmark“ til Kjøbenhavn, hvortil den ankom den 22. August 1908.

Kort Sammendrag af de foretagne Arbejder.

Paa Ekspeditionen er ialt foretaget c. 175 større og mindre Rejser, dels med Slæde, dels med Baad, Automobil og tilfods.

Det er ikke muligt paa det nuværende Tidspunkt at overskue Resultaterne af de dels fra disse talrige Rejser, dels fra forskellige Stationer, foretagne Undersøgelser.

Der er erhvervet store Samlinger af etnografiske, geologiske, ornitologiske, zoologiske og botaniske Objekter, hvilke er afleverede til Statens respektive Museer, og de dertil hørende Jagttagelser vil antagelig i en nær Fremtid blive bearbejdede og udgivne.

Det nyopdagede Land er kortlagt, og over Terrænet omkring Stationen er optaget topografiske Kort.

Desuden forefindes et Materiale af meteorologiske Jagttagelser, hvilket for en stor Del er fremskaffet ved hidtil ikke i arktiske Egne foretagne Undersøgelser.

For første Gang er ligeledes de dersteds optrædende store Luftspejlinger gjorte til Genstand for videnskabelige Undersøgelser.

Paa det hydrografiske Omraade er ogsaa foretaget nye Undersøgelser af Interesse.

Der findes et stort Materiale af henved 200 Malerier, Skitser og Tegninger, frembragte paa Stedet af Ekspeditionens to Malere, hvilket giver en indgaaende Forstaaelse af det nyopdagede Lands Naturforhold og ejendommelige Naturskønhed. Desuden findes ca. 1500 gode fotografiske Plader, og endelig er for første Gang Farvefotografering forsøgt i arktiske Egne.

Det samlede Jagtudbytte paa Ekspeditionen var: c. 90 Bjørne, 30 Hvalrosser, 60 Moskusokser, 300 Harer, 115 Ræve og 5 Ulve.

Til Slut skal omtales, at der ingen Sygdomstilfælde har været, fraset en enkelt Epidem, foraarsaget af Nydel-sen af Bjørnelever.

Et Stykke af denne Lever er hjembragt og gøres til Genstand for Undersøgelse.

Provianten, hovedsagelig leveret af Fabrikken „Danica“ i Slagelse, har været af fortrinlig Godhed.